

[Erik Østergaard]

landske sømand, som den danske sømand ikke vil tage, vil jo i den givne situation falde tilbage på ham selv. Man vil da heller ikke tage hensyn til ham fra udenlandsk side, når han har brug for det. Der er intet, der som sådanne gensidige restriktioner og retortioner har en tilbøjelighed til at vokse ud over alle grænser.

Beskæftigelse af udlændinge i danske skibe kan imidlertid aldrig helt undgås. Dels afmønstrer et betydeligt antal danske søfolk fra danske skibe hvert år i udlandet på grund af sygdom, dels finder der et tilsvarende antal udeblivelser sted. Det vil i de allerfleste tilfælde simpelt hen ikke være muligt at erstatte disse folk med andre danske inden for et rimeligt tidsrum, og derfor er der da også åbnet adgang for dispensationer fra de gældende bestemmelser; men dispensationsmulighederne er helt utilstrækkelige. Hvis et dansk besætningsmedlem f. eks. bliver sygt i europæisk havn og en udlænding af den grund påmønstrer, skal denne efter den af ministeren foreslåede ændring forlade skibet, når rejsen er endt, selv om dette finder sted på den anden side af jordkloden, langt fra mandens hjemland. Dette kan ikke have sin rimelighed. Vi skal derfor henstille til ministeren, at han ændrer sit nye forslag og går tilbage til den tidligere bestemmelse om, at kravet om gennemgået sømandsskole kun tager sigte på første udmønstring fra dansk havn.“

Til lovforslaget om Søfartens Fællesråd har vi ikke bemærkninger at gøre, men vi vil gerne henstille, at det udvalg, som arbejder med disse love, og som har afgivet beretning af 28. september i år, vil tage de indvendinger op til overvejelse, som vi her er fremkommet med.

Handelsministeren (Tyge Dahlgaard): Jeg vil gerne med den særlige respekt, der følger af, at det er første gang, jeg betræder det danske folkestyres fornemste talerstol, sige ordførerne for de forskellige partier tak for en mildt kritisk, men gennemgående velvillig behandling af disse lovforslag.

Som vi ved, er der tale om genfremsættelse af 3 lovforslag fra marts i år. Udvalgsbehandlingen begyndte i forrige samling og

skal genoptages nu. Jeg er en ny handels- og søfartsminister, og det vil nok være fornuftigt, om vi tager den saglige diskussion i udvalget.

Jeg vil gerne til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) udtrykke en særlig tak for en pæn omtale. Det er rigtigt, at jeg har en vis poetisk evne; jeg kan godt lide at lytte til konkylierne, jeg kan lide vindene fra de syv verdenshave, og jeg har haft visse erfaringer, især som hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) har udtrykt det, på det internationale søfartsområde. For at blive ved det poetiske vil jeg sige, at hvad en kendt dansk digter engang skrev om, at en sømand har sin egen gang, det vil jeg bestræbe mig for ikke skal ske under min embedseperiode; jeg vil gå i ilden, som ordføreren for venstre bad mig om, også som handelsminister og ikke blot som markedsminister.

Ordføreren for venstre nævnte påmønstringen af sømænd og dæksdrengene ikke blot i dansk, men også i nordeuropæisk havn. Det er naturligvis et væsentligt og vanskeligt punkt; men jeg er ikke sikker på, at det vil vise sig i realiteten at være alt for vanskeligt at løse — jeg tror, at de store rederier allerede har en praksis med hensyn til at sende søfolk ud, i alt fald til de nord-europæiske havne, så det problem kan formentlig løses.

Der er en vis sammenhæng mellem fællesmarkedet og disse regler. Jeg er nu ikke sikker på, der er en alt for nær sammenhæng; men da det jo, som hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) ganske rigtigt bemærker, er både en handels- og en markedsminister, der nu står for disse ting i regeringen, er det en sag, der vil blive fulgt med måske endnu større opmærksomhed end hidtil.

Sømandsskolerne og uddannelsen er et væsentligt problem. Det er min hensigt — og jeg understreger på ny, at jeg jo kun har været handels- og markedsminister i en fjorten dages tid og derfor ikke kan påstå, at jeg er dybt sagkyndig i tingene — inden alt for længe at ville rejse rundt for at se på uddannelsesproblemerne ved sømandsskolerne, således at ministeren for disse spørgsmål kan have en rimelig indsigt deri.

Forholdene for de søfarende, som jo har været en væsentlig del af vort erhvervsliv igennem umindelige tider, ligger mig på sinde. Jeg ved ikke, hvor meget man skal